

Олександрові Кониському на 35 роковину його письменства
(1893)

Глібов Леонід Іванович

Прожити вік — не поле перейти,
Не дощову годину переждати.
Весною нам судилося цвісти,
А восени вже треба старувати.

На довгій ниві нашого життя
Трапляються бадиллячко і квіти.
Блажен, хто вмів робити до пуття,
По-божому, не марно в світі жити.

І ти, йдучи, бадилля не ламав,
Бо і воно росте по божій волі;
Як слід ти йшов і квіт не потоптав,
А сіяв сам весь вік на ріднім полі.

І дав ти їх чималенький снопок,
Щоб чим було про тебе нам згадати,
І ми сплели із них тобі вінок,
Щоб з славою любенько повінчати.

Благаємо, щоб дав бог добрий час,
Як молодим, на рушничку Вам стати,
Щоб довго всі раділи через Вас —
Свати, й брати, і Україна-мати.

29.IV 1893 р.

Постійна адреса:

http://ukrlit.org/hlibov_leonid_ivanovych/oleksandrovi_konyskomu_na_35_rokovynu_yoho_pysmenstva